

โครงการประเมินผลสัมฤทธิ์

เรื่อง การแบ่งเงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบ ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติ
รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

โดย พันตำรวจโทหญิง ปัญญา ดุตะคุ

๑. โครงการประเมินผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การแบ่งเงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบ ตามมาตรา ๔๘
แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๕๘ ค. (๑)^๑ ได้กำหนดให้มีการปฏิรูปประเทศ ด้านกฎหมายโดยให้มีกลไกดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้สอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๗๗ และพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักสากล และรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗^๒ กำหนดให้รัฐจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวก และสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง ก่อนตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้าน และเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายในรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

ผู้ศึกษาในฐานะเคยปฏิบัติงานด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญา พบปัญหาในการบังคับใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามมาตรา ๔๘^๓ ได้กำหนดให้บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งกล่าวให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งและพนักงานสอบสวน มีอำนาจเปรียบเทียบได้ เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบภายใน ๑๕ วัน แล้วให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบ ให้แบ่งแก่ผู้แจ้งตามมาตรา ๕๑ กึ่งหนึ่ง นั้น จึงมีประเด็นพิจารณาเกี่ยวกับการแบ่งเงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบ ให้แก่ประชาชนที่ช่วยสอดส่องและแจ้งเบาะแสการกระทำความผิด ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด

และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่ายังมีความจำเป็นและมีประสิทธิภาพ ในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดจริงหรือไม่" ผู้ศึกษาจึงจัดทำโครงการประเมินผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การแบ่งเงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบ ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕

๑.๑ ความเป็นมาและสภาพปัญหา

เนื่องจากพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นกฎหมายที่บัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งปัญหาการจอดหรือขับซึ่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ บนทางเท้า ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งนำมาสู่การกำหนดบทบัญญัติหนึ่งที่เป็น การให้ประชาชนช่วยสอดส่องการกระทำความผิด โดยมีส่วนแบ่งค่าปรับเป็นแรงจูงใจในการแจ้ง การกระทำความผิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

กรุงเทพมหานครในฐานะราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนด ในพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๘๙ ในการรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง เป็นหน่วยงานที่บังคับใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิด ตามมาตรา ๑๗ (๒)^๔ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ห้ามมิให้ผู้ใด จอดหรือขับซึ่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน บนทางเท้า มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และตาม มาตรา ๔๘ ได้กำหนดให้บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ให้อำนาจเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งและพนักงานสอบสวน มีอำนาจเปรียบเทียบได้ เมื่อผู้ต้องหาชำระ ค่าปรับตามที่ได้เปรียบเทียบภายใน ๑๕ วัน แล้วให้ถือว่าคดีเลิกกัน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา ค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบให้แบ่งแก่ผู้แจ้ง ตามมาตรา ๕๑ กึ่งหนึ่ง ซึ่งผู้แจ้งตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ คือประชาชนผู้พบเห็นการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๗ (๒) ในฐานะผู้เสียหายตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งการบังคับใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๘ ในส่วนของการแบ่งเงินค่าปรับจากการเปรียบเทียบให้แก่ประชาชน ผู้พบเห็นการกระทำความผิดก่อให้เกิดปัญหาตามมา กล่าวคือ มีกรณีประชาชนจำนวนมากซึ่งเป็นผู้พบเห็น การกระทำความผิดได้แจ้งความนำจับ ตามมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาด และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อสำนักงานเขตต่าง ๆ สังกัด

กรุงเทพมหานคร และเมื่อสำนักเขตได้นำส่งเรื่องการร้องทุกข์ขอให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดไปยังสถานีตำรวจนครบาลแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น เพื่อให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้กระทำผิดตามมาตรา ๑๗ (๒) ประกอบมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเกิดเป็นภาระในการดำเนินคดีให้กับพนักงานสอบสวน ในการปฏิบัติหน้าที่สอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานในการดำเนินคดีอาญาต่าง ๆ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งตามปกติปริมาณงานคดีที่อยู่ในอำนาจหน้าที่รับผิดชอบของพนักงานสอบสวนมีจำนวนมากอยู่แล้ว และกำลังพลของพนักงานสอบสวนมีจำนวนน้อยไม่เพียงพอต่อปริมาณคดีที่เพิ่มมากขึ้น อีกทั้งการบังคับใช้มาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยให้ประชาชนช่วยสอดส่องแจ้งเบาะแสการกระทำความผิด โดยนำเงินค่าปรับจากการเปรียบเทียบคดีแบ่งให้แก่ผู้แจ้งการกระทำความผิดกึ่งหนึ่ง ไม่ได้ทำให้การฝ่าฝืนกฎหมายในการจอดหรือขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ บนทางเท้าลดน้อยลงแต่อย่างใด ซึ่งยังคงมีผู้กระทำความผิดต่อเนื่องเรื่อยมา โดยเฉพาะบริเวณที่มีประชาชนอยู่หนาแน่น เช่น ตลาด ร้านสะดวกซื้อ ร้านอาหาร ร้านยา เป็นต้น และผู้ฝ่าฝืนกฎหมายไม่ได้เกรงกลัวว่าจะมีประชาชนผู้พบเห็นจะแจ้งการกระทำความผิดให้แก่พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ดำเนินคดีกับตนแต่อย่างใด

ผู้ศึกษาขอแจ้งสถิติปริมาณคดีความผิดความมาตรา ๑๗ (๒) ประกอบมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ของสถานีตำรวจนครบาลบางขุนเทียน ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๑๙๗ คดี, ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๙๒ คดี โดยสำนักเขตบางบอน สำนักงานเขตจอมทอง และสำนักงานเขตภาษีเจริญ ได้ร้องทุกข์ขอให้ดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด โดยผู้แจ้งซึ่งพบเห็นการกระทำความผิดในแต่ละเขตนั้น มีจำนวน ๔ - ๕ คน (ซึ่งมักเป็นคนเดิม)

๑.๒ วิเคราะห์แนวทางในการแก้ไขปัญหา

จากความเป็นมาและสภาพปัญหาที่กล่าวมาในข้อ ๑.๑ พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ซึ่งการจอดหรือขับขี่รถยนต์ รถจักรยานยนต์บนทางเท้า ที่ทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง อันเป็นการทำความผิดตามมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น เกิดจากการขาดระเบียบวินัยในการใช้รถใช้ถนนของประชาชน เนื่องจากเห็นแก่ความสะดวกสบายส่วนตนไม่คำนึงถึงความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสังคมส่วนรวม แต่การบังคับใช้กฎหมายโดยนำเงินส่วนแบ่งจากการเปรียบเทียบปรับมาเป็นแรงจูงใจแก่ประชาชนผู้พบเห็นการกระทำความผิดให้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องถิ่น

หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ตามมาตรา ๑๗ (๒) ประกอบมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ นั้น ไม่ได้ทำให้ลดการกระทำความผิดได้ และการดำเนินการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองควรเกิดจากการมีจิตสำนึกในการรักษาระเบียบวินัยในการใช้รถใช้ถนน และการแจ้งความร้องทุกข์ในกรณีพบเห็นผู้กระทำความผิดไม่ควรนำผลประโยชน์ด้านการเงินมาจูงใจให้ประชาชนแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ รวมทั้งยังเป็นการสร้างภาระงานให้แก่ภาครัฐโดยไม่จำเป็น นอกจากนี้ปัจจุบันกรุงเทพมหานครได้มีการติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (cctv) ในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานครเพื่อดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ป้องกันการเกิดเหตุ พร้อมตรวจสอบสถานการณ์ อุบัติเหตุต่าง ๆ บนท้องถนน ดังนั้น หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่จึงสามารถนำระบบการบันทึกภาพ ผู้กระทำความผิดจากเทคโนโลยีระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (cctv) โดยนำสำเนาภาพมาใช้เป็น พยานหลักฐานในการดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดได้โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลจากผู้พบเห็น การกระทำความผิด

ผู้ศึกษาเห็นว่า วิธีการแก้ไขปัญหานี้ คือการไม่กำหนดให้เงินส่วนแบ่ง จากการเปรียบเทียบปรับให้แก่ผู้พบเห็นการกระทำผิด ตามมาตรา ๔๘ เนื่องจากการกำหนดไว้ดังกล่าว ไม่ได้ทำให้การบังคับใช้พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ บรรลุลักษณะประสงคในการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองได้ รวมทั้งเป็นการเพิ่มภาระงานให้แก่ภาครัฐเกินจำเป็น ทั้งนี้ ควรใช้วิธีการแก้ไขกฎหมายโดยตัดการกำหนด เงินส่วนแบ่งจากการเปรียบเทียบปรับให้แก่ผู้พบเห็นการกระทำผิดนั้นออกควบคู่ไปกับการแก้ไข ปัญหาวิธีการอื่นด้วยได้ โดยภาครัฐควรใช้วิธีการกำกับดูแลให้เข้มข้นมากขึ้น รวมทั้งใช้การประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจและจิตสำนึกให้กับประชาชน

๑.๓ ข้อเสนอแนะ

๑.๓.๑ เห็นควรแก้ไขมาตรา ๔๘ วรรคท้าย แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและ ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยยกเลิก “ค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบ ตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งแก่ผู้แจ้งตามมาตรา ๕๑ กิ่งหนึ่ง” ดังนี้

“มาตรา ๔๘ วรรคท้าย ค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งผู้ แจ้งตามมาตรา ๕๑ กิ่งหนึ่ง และพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานจราจร หรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุม การจราจร ผู้จับกุมอีกกิ่งหนึ่ง” และแก้ไขบทบัญญัติเพื่อให้ส่วนแบ่งของพนักงานเจ้าหน้าที่อื่นให้ได้สัดส่วนกัน อย่างเหมาะสม

๑.๓.๒ เห็นควรใช้มาตรการอื่นที่ไม่ใช่มาตรการทางกฎหมาย ที่น่าจะมีต้นทุนการบังคับใช้ และการกำกับดูแลต่ำกว่าการใช้กฎหมาย โดยใช้การประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจและจิตสำนึกให้กับประชาชนควบคู่กัน

๒. ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการนี้

การแก้ไขกฎหมายดังกล่าวทำให้ลดปริมาณคดีตามมาตรา ๑๗ (๒) ประกอบมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. ๒๕๓๕ ของพนักงานสอบสวน ทำให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกธรรมชาติอื่น ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ได้อย่างเต็มที่ ซึ่งมีผลช่วยกันผู้กระทำผิดออกจากสังคมทำให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ได้ และในส่วนของเงินส่วนแบ่งจากค่าปรับที่ต้องแบ่งให้กับผู้แจ้งกึ่งหนึ่งหากถูกยกเลิกไป จะเป็นรายได้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นในการนำมาบริหารจัดการพัฒนาบ้านเมือง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินการรักษาความสะอาดและความเรียบร้อยของบ้านเมืองได้

๑ มาตรา ๒๕๘ ค.(๑) ให้มีการปฏิรูปประเทศอย่างน้อยในด้านต่าง ๆ ให้เกิดผล ดังต่อไปนี้

ด้านกฎหมาย มีกลไกให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันประกาศใช้รัฐธรรมนูญนี้ให้สอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๗๗ และพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักสากล โดยให้มีการใช้ระบบอนุญาตและระบบการดำเนินการโดยคณะกรรมการเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้งานเกิดความคล่องตัว โดยมีผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน และไม่สร้างภาระแก่ประชาชนเกินความจำเป็น เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ

๒ มาตรา ๗๗ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายในรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วยเพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่จำเป็นพึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง

^๓ มาตรา ๔๘ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งและพนักงานสอบสวน มีอำนาจเปรียบเทียบได้ เมื่อผู้ต้องหาชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ดำเนินคดีเพื่อฟ้องร้องต่อไป

ค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้แบ่งแก่ผู้แจ้งตามมาตรา ๕๑ กิ่งหนึ่ง และพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานจราจร หรือตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมการจราจร ผู้จับกุมอีกกิ่งหนึ่ง

^๔ มาตรา ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใด (๒) จอดหรือขับซึ่รถยนต์ รถจักรยานยนต์ หรือล้อเลื่อน บนทางเท้า เว้นแต่เป็นการจอดหรือขับซึ่เพื่อเข้าไปในอาคารหรือมีประกาศของเจ้าพนักงานจราจรผ่อนผันให้จอดหรือขับซึ่ได้

^๕ มาตรา ๕๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท